

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200749

UNIVERSAL
LIBRARY

ಅರವಿಂದ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಕಾಣಿಕೆಯ ಕಮಲ

ವೀರಪಥಿಕ
('ಅರಬಿ'ಯದ ಅಭಿಮನ್ಯು)

ಕವಿ :
"ಕಾಡಹಕ್ಕಿ"

ಜನವರಿ

ಅರಾಣಿ

[೧೯೩೮]

ಪ್ರಕಾಶಕರು :—

ಬಿ. ಡಿ. ಅಕ್ಕ. ಬಿ. ಎ. ಎಲ್‌ಎಲ್. ಬಿ.

“ ಅರಸಿಂದ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ”

ಹಲಸಂಗಿ (ಬೆಲ್ಗಾ-ವಿಜಯಪುರ)

ಸಂಪಾದಕರು :—

“ ಮಧುರಚೆನ್ನ ”

ಮುದ್ರಕರು :—

ಶೇಷಗಿರಿರಾವ ಗೋವಿಂದರಾವ ಕುಲಕರ್ಣಿ

ಸಾಧನ ಮುದ್ರಣಾಲಯ

ಧಾರವಾಡ

ಪರಿವಿಡಿ

ಪಠಿಕೆ	..	೧
ವಸಂತನ ಮನೆ	..	೩
ಬೇರೊಂದು ಬಾಯಾರಿಕೆ	..	೫
ಎರಡು	..	೬
ಮರವಿನ ಮನವೆ	..	೭
ಪೂರ್ಣತೆ	..	೮
ಕಂಡೆ	..	೧೦
ಕವಿ	..	೧೧
ಅಂತರಾರಾಮ	..	೧೪
ಸಾವು ಹೂವು	..	೧೬
‘ಅರಬಿ’ಯದ ಅಭಿಮನ್ಯು	..	೧೭

Aum

ಮುನ್ನುಡಿ

ಗೆಳೆಯ ಧೂಲಾಸಾಹೇಬರ ಹಲಕೆಲವು ಕತೆಗಳೂ ಕವಿತೆಗಳೂ “ಕನಿ ಕಾಡಹಕ್ಕಿ—ಹಲಸಂಗಿ” ಎಂಬ ಉಪನಾಮದಿಂದ ಹಿಂದೆ ‘ವಸಂತ’ ದಲ್ಲಿಯೂ ‘ಜಯಕರ್ನಾಟಕ’ ದಲ್ಲಿಯೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಲಾವಣೀ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ‘ಜೀವನಸಂಗೀತ’ ದ ಸಂಗ್ರಾಹಕ ರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಇವರೊಬ್ಬರು. ೧೮-೨೦ ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ‘ಪ್ರಭಾತ’ ವೆಂಬ ಕವಿತೆಯ ಮಾಸಿಕವು ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೂ ನನಗೂ ಕನಿತಿ ಬರೆಯುವ ಅಭಿಲಾಷೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು. ಈಚೆಗಿನ ದೀರ್ಘ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕವಿತಾಕುಮಾರಿಯು ಆ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಬಡೆದು ಈ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಬಡೆದು ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಪಥಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದಳು.

ಮಹಾಕನಿ ಕಾಳಿದಾಸನು, ಕೇವಲ ನೀತಿಯು ಭೀರುತ್ವವೆಂದೂ ಕೇವಲ ಶೌರ್ಯವು ಪಶುವೃತ್ತಿಯೆಂದೂ ಹಳಿದು ಅವೆರಡರ ಹೊಂದೂ ವಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಿದ್ಧಿಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರ್ವಶ್ರುತ. “ಕಾತರ್ಯಂ ಕೇವಲಾ ನೀತಿಃ, ಶೌರ್ಯಂ ಶ್ವಾಪದ ಚೇಷ್ಟಿತಮ್. ಅತಃ ಸಿದ್ಧಿಂ ಸಮೇತಾಭ್ಯಾಂ ಉಭಾಭ್ಯಾಂ ಅನ್ವಿಯೇಷ ಸಃ” (ರಘು ೧೭-೪೭) ‘ಎರಪಥಿಕ’ ನು ಬರೇ ನೀತಿಯನ್ನಾಗಲಿ, ಬರೇ ಶೌರ್ಯವನ್ನಾಗಲಿ ಅವಲಂಬಿಸಿದವನಲ್ಲ. ಇವನಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಸಮವೇತವಾಗಿವೆ. ‘ಪಡೆದು ದುಡಿದವ ಜಾಣ’ ಮತ್ತು ‘ತೃಕ್ತೇನ ಭುಂಜೀಥಾಃ’ ಎನ್ನುವ

ದಿವ್ಯೋಪದೇಶವನ್ನು ಈತನು ಸಫಲಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈತನಿಗೆ ಆತ್ಮನಿರೀಕ್ಷಣವೂ ಉಂಟು; ಕರ್ಮಪರೀಕ್ಷಣವೂ ಉಂಟು. ಮೊದಲು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ; ಬಳಿಕ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವುದಕ್ಕೊಂದು ಮಡಿಯುತ್ತಾನೆ.

ಗೆಳೆಯ ಧೂಲಾಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಕರೆಯುವುದೊಂದು ಬರೆಯುವುದೊಂದು ಹೀಗೆ ೨ ಹೆಸರುಗಳಿದ್ದು 'ಕಾಸೀಮ' ಸಾಹೇಬರೆಂಬುದು ಇವರ ಇಟ್ಟ ಹೆಸರು. ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಮಹಾವುರುಷರ ಜೀವನದ ಮೇಲ್ಮೈಯನ್ನು ಮನನ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಲಾಭವುಂಟು. ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಮ್ಮೆ ಗೆಳೆಯ ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ನನಗೆ—'ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೇ ನೆನೆ ಆಗ ಅದರಲ್ಲೇ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ಕಂಡೀತು' ಎಂದು ಬರೆದದ್ದುಂಟು. 'ಅರಬ್ಬಿಯದ ಅಭಿಮನ್ಯು' ಅಥವಾ 'ವೀರಕಾಸೀಮ' ಎಂಬ ದೀರ್ಘ ಕವಿತೆಯ ತಳದಲ್ಲಿ ಇಂಥದೊಂದು ಭಾವನೆಯುಂಟು.

ಒಟ್ಟಿನಮೇಲೆ ಇವರ ಈ ಕವಿತೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳಬಹುದಾದುದೇನೆಂದರೆ—ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ವಿಶಿಷ್ಟ ಧೈರ್ಯದ ಪಡಿಯಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಎರಕ ಹೊಯ್ಯುವ ಅಭಿನವ ಧೈರ್ಯವಾದೀ ಯುವಕರೆಲ್ಲರ ಜೀವನಪಥದಲ್ಲಿ ಬರುವ ದುರಂತ ಉತ್ಥಾನಪತನಗಳ ಹೃದಯೋಚ್ಛ್ವಾಸದ ತರಂಗಗಳೇ ಈ ಕವಿತೆಗಳು. ಹೊರಗಿನ ಒಳಗಿನ ಅಪರಿಮಿತ ವಿಘ್ನಬಾಧೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಧೈರ್ಯದೊಡನೆ ಸಾಗುವ ವೀರ ಪಥಿಕರ ಹಾದಿಯ ಹಾಡುಗಳಿವು. ಇಂಥ ಗೀತೆಗಳು ಈಗೀಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹಣಕೆಹಾಕತೊಡಗಿವೆ. ಅವುಗಳೆಷ್ಟೋ ಇನ್ನೂ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂತಿಗೆ ಬಾರದೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೇ ದಾರೀಕಾಯುಕ್ತಲಿಪಿ.

ಇಂಥವುಗಳೆಷ್ಟೋ ನನಗೆ ಈಚೆಗೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾದದ್ದುಂಟು. ಅವೂ ಇಂದಿಲ್ಲ ನಾಳೆ ಬೈಲಿಗೆ ಒಂದಾವು.

ಗೆಳೆಯ ಧೂಲಾಸಾಹೇಬರ ಕವಿತೆಗಳ ವಸ್ತುವು ಇಂಥ ಮಹತ್ತರ ವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಮೈಬಿಡಗು ಹಲವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹುರಬರಕಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಮಾತು. ಅನ್ಯಸಹಾಯ ಎಲ್ಲದೆ ಸಮ್ಮಿಂದ ನಾವೇ ಬೆಳೆದು ಬರಬೇಕಾದ ಹೀನಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೂಲಕ ಈ ಕೊಂಕು ಸಂಭವಿಸದೆ ನಿರ್ವಾಹವಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅಪತ್ಯಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದದ್ದೇ ಧರ್ಮವಾದರೂ ಅದೇ ಸರ್ವಥೈವ ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಕ್ಷಮಿಸಲಾರದ ತಪ್ಪು. ಇದೇನೇ ಇರಲಿ.

‘ವೀರಪಥಿಕ’ನ ಬಿಡಿಕವಿತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬೇಕೆಂತಲೇ ಒಂದು ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ, ಭಾವದ ಏಕತಾಸತೆಯನ್ನು ತರಲಾಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನವು ವಿಪುಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಓದುಗರು ಈ ಜಾತಿಯ ಕೃತಿಗಳ ಒಳತಿರುಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದರೆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದಾರೀಕಾಯುತ್ಥಲಿರುವ ಇಂಥವೇ ಇನ್ನುಳಿದ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಬೇಗನೆ ಬೈಲಿಗೆ ಬರುವದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಲಸಂಗಿ—

ಮಧುರಚೆನ್ನ

ವಸ್ತುಪರಿಚಯ

(ಸಂಪಾದಕೀಯ)

Aum

೧ ಪಠಿಕನ ಪಠಕ್ಯವು

‘ವೀರಪಠಿಕ’ನು ದಿಗಂತವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಮರುಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಜಲವನ್ನು ಅರಸುವ ಸಾಹಸಿಯು. ‘ಒಮ್ಮೆ ಕೂಡಿದರೆ ಸಾಕು, ತಿರುಗಿ ತೃಷ್ಣೆ ತಾನೆಂದೂ ಸುಳಿಯಬಾರದು. . . . . ಒಮ್ಮೆಯಾದರು ಇಂಥ ಆಮರಗಂಗೆಯ ಜಲವ ಸವಿಯಬೇಕು’ ಎಂಬ ಆಶೆ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿತೆಂದರೆ ಅದರ ಒಂದು ಬಿಂದುವನ್ನಾದರೂ ದೊರಕಿಸುವವರೆಗೆ ಬೇವಕ್ಕೆ ಎರಾಮುನಿಲ್ಲ.

ಅಂಥ ಅಮೃತ ಕಲಶವು ಯಾವನ ರಾಜಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುದೋ ಅಂಥ ಜಗದೊಡೆಯನಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಬೇವವು ಮೊರೆಯಿತೊಡಗುವದು. ‘ಸರ್ವಸಂಜೀವನದ ಸುಧೆಯ ಬಿಂದುವನೆಂದು ಸುರಿದು ಆಮರನನು ಮಾಡಬಾರದೇನು?’ ಎಂದು ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೆ ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳುವದು.

ಪಠಿಕನು ಹೀಗೆ ಹೊರಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಆಲಪರಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ‘ನಿರ್ವಾಣ ಸವಿಸುಖದ ಗೀರ್ವಾಣವಾಣಿ’ಯೊಂದು ತನ್ನ ಚಿತ್ತ

ದೊಳಗೇ ಉದ್ಭವಿಸಿ 'ಮರವಿನ ಮನವೇ....ಗುರುವಿನ ಮಹಿಮೆಯು ಸೃಷ್ಟಿಯು!' ಎಂದು ಗದ್ದರಿಸಿ ಬೋಧಿಸುವದು.

ಆಗ 'ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಝರಿಯಲ್ಲಿ ಧರೆಯಲ್ಲಿ ದರಿಯಲ್ಲಿ'-ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೆಲ್ಲ ಆ ದಿವ್ಯ ನಾದವೆ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಗುಡುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಪಥಿಕನು 'ನಾಲ್ವೆ ಸೆಗು ಹರಡಿರುವ ಹಸುರು ಕುಸುರಿನ ಧರಣಿಯನು ಕಣ್ತುಂಬ ಕಂಡು, ಮನಸು ಆರಸಿ' ಆ ನಾದದೊಂದಿಗೆ ತಾನೂ ಸ್ವರವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಹಿರಿಹಿಗ್ಗಿನಿಂದ ಪಾಡಲೆಳಸುವನು.

ಗಿರಿಕಂದರಗಳಲ್ಲಿ ಗೋವೃಂದದೊಡನೆ ಕೊಳಲನ್ನೂ ದುತ್ತಿರುಗುವ ಗೋಪಾಲಕನಂತೆ ಪಥಿಕನು ಈಗ ವಿಶ್ವಲೀಲಾೃಹರಿಯೊಂದಿಗೆ 'ರವಿಯ ರಥವನ್ನೇರಿ, ವಿಶ್ವಪ್ರಮಾಣವ ಮಾಡಿ, ಸಗುತಿಕನು ಆಡಿ ಹಾಡಿ!-ಸವಿಸುಖದ ಕಲ್ಪನಾಕಾಶದೊಳು ಹಾರುವನು ಮೋಡಗಳ ಜೋಡಿಗೂಡಿ!!!'

ಕವಿಯಾಗಿ ಸವಿಸುಖದ ನೆಲೆಯನ್ನರಿತ ಒಳಿಕ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂದಿನ ನೆಲೆಯನ್ನರಸುವುದಕ್ಕೆ 'ಮನ್ಮನ ಮಹಾಸಿಂಧು, ತಳತನಕ ಮುಳುಗಿ.....ವಿಪುಲಭೋಗ ಭಾಂಡಾರವನು ಒಡೆಯುವನು ಯೋಗದಲ್ಲಿ' ಎಂದು ಹುರಿಕೊಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುವನು.

ಹೀಗೆ ಬಾಹ್ಯಾರಾಮದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಬೆಳಕು ಮಡುಗಟ್ಟಿ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ತಣಿದರೂ ಅಂತರಂಗದ ಆಳವಾದ ಸಮುದ್ರ ತಳದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಮುತ್ತುರತ್ನಗಳ ಪ್ರಭೆಗೆ ಅಂತಃಕರಣವು ಆಶೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಿತು. ಹೀಗಿರಲು

ಒಮ್ಮೆ ಉಪಾಸನೆಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪಥಿಕನು ಸಂಜೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವಾಂಸ ಬಿಟ್ಟು ಆತನಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಬಂದು ಬೆಳಗಿನ ಬೆಳಕು ಮೂಡುವಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲದ ಮಹಾನಿಷ್ಕಂಪಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಬಳಿಕ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕಣ್ಣು ಆರಳಿ 'ನನವು ದೋರಿತು ಇತ್ತ; ನನುಕು ಹರಿಯಿತು ಅತ್ತ; ಹತ್ತು ತಾಸಿನ ಹಿಗ್ಗು ಹಾಡನೇರಿ' ಅಂತರಾರಾಮದ ಪ್ರಭಾತ ಮಂಗಳ ಗೀತವು ಒಡನೆಯೆ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು.

ಈ ಅಂತರಾರಾಮದಿಂದ 'ಮರೆವು ಮತ್ತರ ಕರಗಿ ಕಷ್ಟನಷ್ಟವು ಸುಟ್ಟು ಭರದಿ ಭಸ್ತಿ ಭೂತವಾಗಿ ಹಾರಿ, ಅರಿವು ಅಗಲಾಗಿ ಅದ್ಭುತದ ಅಘಟಿತಶಕ್ತಿ ಹೊಡಕರಿಸಿ ಹೊಳೆ'ದದ್ದರಿಂದ ಪಥಿಕನಿಗೆ ಸಾವು ಕೂಡ ಹೂವಿನಷ್ಟು ಹಗುರನಿಸಿದದ್ದೀತೆ?

ಅಮರತ್ವವೆಂದರೆ ಸಾಯದೆ ಇರುವುದೇನೂ ಅಲ್ಲ; ಸಾವುನೋವುಗಳ ಕಳವಳಿಕೆ ತಪ್ಪುವುದೇ ಅಮರತ್ವ. ಲೌಕಿಕದ ಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಹಿಂಡಿ ಹಿಪ್ಪೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಜೀವವು ಮಂತ್ರಗಾರನ ಮೋಹಿನಿ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಮುಂಕುಗೊಂಡ ಹಾವಿನಂತೆ ಮುಚ್ಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ನಿಜವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಬಳಗೊಳಗೆ ಅದು ಅಮರತ್ವದ ತೊಟ್ಟಿಲಲ್ಲಾಡುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯಶಿಶುವೇ ಆಗಿದೆ. ಅದು ಎಚ್ಚತ್ತು ತನ್ನ ಹಕ್ಕಿನ ಅಮರತ್ವವನ್ನು ಪಶವಡಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೇನುಬೇಕು ! ಎಲ್ಲರನ್ನು ಅಂಜಿಸುವ ಸಾವು ಇಂಥವರವಾಲಿಗೆ ಆಶೆಪಟ್ಟು ಮೂಸಬೀಕಿಸುವ ಹೂವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

೨ ಅಮರತ್ವದ ಅನುಪಮ ಕಥೆ

ಸರ್ವಪರಿಶ್ರಮದ ಪುಣ್ಯಫಲವಾಗಿ ಲಭಿಸುವ ಮೃತ್ಯುಭಯ ವಿನಾಶಕವಾದ ಇಂಥ ಅಮರತ್ವವೆಂಬುದು ಯಾರ್‌ಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅಗಲವೋ ಅವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಲಭಿಸುವದು. ಆದರೂ ಅವರವರ ಕೈತುಂಬುವಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕರೆ ಅವರವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕಾಗಬಲ್ಲದು. ಆನೆಗೆ ಬಂಡಿ ತುಂಬ ಕಬ್ಬು ಬೇಕಾದರೆ ಇರುವೆಗೆ ಒಂದು ಕಣ ಮಾತ್ರವೇ ಆದರೆ ಸಾಕು. ಅದರ ಫಲದಿಂದ ಆನೆಯು ಕಾಡೊಳಗಿನ ಬೃಹದರಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತಿದ್ದರೆ ಇರುವೆಯು ತನಗಿಂತ ಗಾತ್ರವಾದ ಒಂದು ಅಕ್ಕಿಯ ಕಾಳನ್ನಾ ದರೂ ಹೊತ್ತುಹಾಕಬಲ್ಲದು.

ಅರಬಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪುರಾತನಕಾಲದೊಳಗೆ ಇಂಥ ಐರಾವತವೊಂದು ಅವತರಿಸಿ ಕಗ್ಗಕಾಡನ್ನೆಲ್ಲ ದಗ್ಗುದುಳಿದ ಕೆಲಕಾಲದೊಳಗಾಗಿಯೇ ಅಂಥದೇ ಒಂದು ಮರಿತೇಜಿಯು ಮುಂದೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣದಿಂದ ಕುಲಕೋಟಿಗೆಲ್ಲ ಅಮರಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಹಜರತ ಮಹಮ್ಮದ ಪೈಗಂಬರರ ಮರಿಮಗನಾದ ಕಿಶೋರ ಕಾಸೀಮನು ಕಾಳಗದ ಕಣದಲ್ಲಿ ಎರಲಭಿಮನ್ಯುವಿನಂತೆ ಕಾದಿ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ತೃಣಕ್ಕಿಂತ ಕಡೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿತೋರಿಸಿದ ಆತ್ಮ ವಿಜಯದ ದುಂದುಭಿಯು ಇಂದಿಗೂ ಮೊಳಗುತ್ತಲಿದೆ.

ಹಜರತ ಪೈಗಂಬರರು ಈಶಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ದೇಹ ಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಅವರ ಧರ್ಮಸಿಂಹಾಸನದ ಬಾಧ್ಯತೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರ

ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೂ, ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬನ ಸಂತಾನಕ್ಕೂ ದೈವದುವಿವಾಹ ದಿಂದ ಕಲಹ ಹುಟ್ಟಿತು. ಒಮ್ಮೆ ವೈಮನಸ್ಸು ಹುಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಆನಿ ವಾರ್ಯವಾಗಿ ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದು ಎಸೋ ಉಪಕಾರಣಗಳು ತಲೆ ದೋರಿದವು. ಪೈಗಂಬರರ ಮಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವರೂ ನೀರ ಕಾಸೀಮನ ಪೂಜ್ಯಜನಕರೂ ಆದ ಹಜರತ ಹಸನರನ್ನು ಶತ್ರುಪಕ್ಷ ದವರು ಮೋಸದಿಂದ ಹೆಂಗಸರ ಕೈಯಿಂದ ಎಷಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಲೆಮಾಡಿಸಿದರು. ಬಳಿಕ ಮೈರಿಯಾದ ಎಜಿದನು ಹಜರತ ಹಸನರ ತಮ್ಮಂದಿರಾದ ಹಜರತ ಹುಸೇನರನ್ನೂ ಕೊಲೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದನು.

ಕೊನೆಗೆ ಹಜರತ ಹುಸೇನರಿಗೂ ಎಜಿದನಿಗೂ ಕರ್ಬಲಾದ ಉಸುಬಿನ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಘನಘೋರ ಸಂಗ್ರಾಮವೆಸಗಿತು. ಮೈರಿಗಳು ಇದ್ದೊಂದು ಹೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಎಷವನ್ನು ಬೆರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹಜರತ ಹುಸೇನರ ದಂಡಾಳುಗಳು ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಬ್ಬರೇ ಮಡಿ ಯುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರು ಪರಮಾವಧಿ ಚಿಂತೆಗೊಳಗಾದಾಗ ಅವರ ಆಣ್ವಾನಮಗನಾದ ಕಿಶೋರ ಕಾಸೀಮನು ತನ್ನ ಕಕ್ಕಂದಿರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತನಗೆ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಭಾರತಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ರಾಯನಿಗೆ ಅಭಿಮನ್ಯು ಕೇಳಿದಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದನು.

* ಹಜರತ ಹುಸೇನರು ಹುಡುಗನ ನೀರಶ್ರೀಗೆ ಮೆಚ್ಚು ಮುದ್ದಾ ಡಿದರಾದರೂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವ ರಿಂದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮರಳಿ ಪಾಳಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದರೇ ಆ

* ೧೯೨೦ರಲ್ಲಿ ವಾಗ್ಭೂಷಣದೊಳಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಂಡಿತ ಮ. ಪ್ರ. ಪೂಜಾರ ರವರು ಬರೆದ 'ಮೋಹರಮ್' ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧದಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ವೀರಪುತ್ರನು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಹಿಂದೆ ಇಡಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಕಕ್ಕನಿಗೆ—'ನಮ್ಮ ದಂಡಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಣಬಿಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡುತ್ತ ನಾನು ಬದುಕಿರುವದು ಹೇಡಿತನವಲ್ಲವೇ? ನೀರಡಿಕೆಯ ಈ ತಳಮಳವನ್ನು ನಾನು ನೋಡಲಾರೆನು. ನನಗೆ ಅಪಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿರಿ' ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಆಗ ಹಜರತ ಹುಸೇನರು ಗದ್ದದಿಂತಹಂತರಾಗಿ—'ಅಪ್ಪಾ! ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ಸಾಯುವಾಗ ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಮಗನೇ, ನಿನ್ನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಕಳಿಸಲಿ? ಮಗನೇ, ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಮಗನನ್ನು ಹಗೆಗಳ ಬಡ್ಡನ್ನು ಬಡೆಯಲೋಸುಗ ಹೋಗಿನ್ನುವಾಗ ಎದೆಯು 'ಧಗ' ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಸೈರಿಸುವದು ಹೇಗೆ? ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಾ.' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಕಾಶೀಮನ ತಾಯಿಯಾದ ಹಸೀನಾಬಾನುವು ವೀರಮಾತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಗನಿಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನಿತ್ತಳು. ಕಾಶೀಮನು ತಾಯಿಯ ಅಪ್ಪಣೆ ದೊರೆತದ್ದನ್ನು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಾದ ಹಜರತ ಹುಸೇನರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಹಜರತ ಹುಸೇನರು ಮತ್ತೆ—'ತಮ್ಮಾ, ನಿನ್ನ ತಂದೆಯು ಸಾಯುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿರುವರು. ನನ್ನ ಮಗಳು ಸಕೀನಾಬಾನುವನ್ನು ನಿನಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಬಯಕೆಯಿತ್ತು. ಈಗ ನೀನು ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಯಕೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಶೀಮನು ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಂತನು. ಬಳಿಕ ತಲೆವಾಗಿ ನಿಂತು—'ಅಪ್ಪಾ, ಇದು ಮದುವೆಯ ಸಮಯವೇ?' ಎಂದನು. ಹಜರತ ಹುಸೇನರು ಕಾಶೀಮನ ತಾಯಿಗೂ ಈ ಮದುವೆಯ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಲು

ಆಕೆಯೂ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಕೊನೆಯ ಬಯಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು.

ಈಗಲೇ ಕಾಸೀಮನ ಮದುವೆ! ಅಪಾರವಾದ ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಆನಂದದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ತೆರೆ! ಹಜರತ ಹುಸೇನರ ಪಾಳಯದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಮೋರೆಯ ಮೇಲೂ ನಗೆಯ ಕಳೆಯಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಈ ದಿವಸ ಮದುವೆ.

ಇತ್ತ ಹಜರತ ಹುಸೇನರ ಕಡೆಯವರು ಯಾರೂ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಬಾರದಿರುವದನ್ನು ಕಂಡು ಎಚ್ಚರದ ದಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹರ್ಷದ ಕಲಕಲ ನೆದ್ದಿತು. ಇಂಥ ದುಃಖಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಜರತ ಹುಸೇನರು ಮಗಳ ಲಗ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ವಧೂವರರು ಓರಗಿಯವರು. ಒಬ್ಬರೊಡನೆ ಒಬ್ಬರು ಮಾತಾಡುವದಕ್ಕೂ, ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡುವದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಈಗ ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲ. ಕಾಸೀಮನು ಹೊಸ ಹೆಂಡತಿಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಹೇಗೋ ಪಡೆದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಡೆದನು. ಈ ವಿರಬಾಲಕನ ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಗೆಗಳು ಬೆರಗಾದರು. ಅವರ ದಂಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಹಾಕಾರವೆದ್ದಿತು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕಾಸೀಮನ ಮೇಲೆ ವೈರಿಗಳ ಬಾಣಗಳ ಮಳೆಯು ಸುರಿಯಿತು. ಬಾಲಕನು ಚರ್ಚರಿತನಾದನು; ಮೈನುರೆತನು. ನಂಜಿಗೆಯ ಕುದುರೆಯು ಸಮಯವನ್ನರಿತು ತನ್ನ ಒಡೆಯನನ್ನು ಪಾಳಯಕ್ಕೆ ತಂದಿತು.

ಹಜರತ ಹುಸೇನರ ಪಾಳಯದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಅಳುವ ದನಿಯು ಎದ್ದಿತು. ಹುಸೇನಾಬಾನುವೂ ಸಕೀನೆಯೂ ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಎದೆಯೆ

ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಅಳುವದನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರ ಎದೆಯೊಡೆದು ನೀರಾಯಿತು! ಪಾಳಯವೆಲ್ಲ ಕಾಸೀಮನ ಮರಣದಿಂದ ಶೋಕಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಯಿತು!! ಆ ಕರ್ಬಲಾ ಬಯಲೆಲ್ಲ ಹಾಹಾಕಾರ ಮಯವಾಯಿತು!!!

“ಅರಬಿಯದ ಅಭಿಮನ್ಯು” ಅಥವಾ “ವೀರಕಾಸೀಮ” ಎಂಬ ದೀರ್ಘ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ವಾಣಿಸಿದ ಕಥಾನಕದೊಳಗಿನ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಅಂಶವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕಿಶೋರ ಕಾಸೀಮನು ಮೊದಲಿಗೆ ತನ್ನ ಹೃದಯರಾಜ್ಯದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಅಜ್ಜಂದಿರು ಹಾಕಿದ ಧರ್ಮಪಥದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಂತಃಕರಣವು ಪೂರ್ಣ ಯಶಸ್ವಿಯಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ಆತ್ಮಿಕ ವಿಜಯಾನಂದವನ್ನು ಉದ್ಘೋಷಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬಳಿಕ ತಾಯಿಯೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅತುಲ ಶೌರ್ಯ ಧೈರ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮೃತ್ಯುವಿನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕೀರ್ತಿಯ ಧ್ವಜವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ.

“ತನ್ನ ನುಳಿಸುವ ಹೇಡಿ ಉಳಿದು ಫಲವೆ ?

ತನ್ನ ನೀಡಿದ ಕಲಿಯ ಸಾವು ನಿಜವೆ ???”

ವೀರಪಥಿಕ

ಮುಂದಿನ ಪುಸ್ತಕ

ಪೂರ್ಣಯೋಗ

“ ಮಧುರಚೆನ್ನ ”

ಪಢಿಕ

ನಡೆದಿಹೆನು ನಡೆದಿಹೆನು ಅಡವಿಯ ಅರಣ್ಯದಲಿ
ಮಂಜಾನದಲಿ ನಿನಗೆ ಕಾಣದೇನು?
ಕಡುಕತ್ತಲೆಯು ಸುತ್ತು ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಮುತ್ತುತಿಹ
ಮೊದಲೆ ಬೆಳಕನು ಕೊಡಲುಬಾರದೇನು?

ಕಂಟಿಕಲ್ಲುಗಳೆಡವುತ್ತೆಡವುತ್ತ ಮುಗ್ಗರಿಸು -
ತಿರೆ ಎತ್ತಿ ನೀ ಹಿಡಿಯಬಾರದೇನು?
ಕುಂಠಿಸಿತು ಅಸುಶಕ್ತಿ ಸೋತು ಸಣ್ಣಾಗಿರಲು
ಕೈ ನೀಡಿ ನೀ ಕರೆಯಬಾರದೇನು?

ಸಿರ್ವಾಣ ಸವಿಸುಖದ ಗೀರ್ವಾಣವಾಣಿಯನು
ಕೇಳ ಬಯಸುವೆ ಹೇಳಬಾರದೇನು?
ಸರ್ವ ಸಂಜೀವನದ ಸುಧೆಯ ಬಿಂದುವನೊಂದ
ಸುರಿದನುರನನು ಮಾಡಬಾರದೇನು?

ಏಶ್ವಯಾತ್ರೆಯೆಗೆ ಹೊರಟೆ ದಾರಿಗನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ
ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಟ್ಟರೆ ತಿಳಿಯಬಾರದೇನು?
ಏಶ್ವಮೂರ್ತಿಯೆ ಸಕಲ ನಾನೆಂದು ಹೊರಟಿರುವೆ
ಸರ್ವ ನೀನಾಗಿ ಬರಬಾರದೇನು?

ಬೆಳಕುಕತ್ತಲೆಗಳಾ ಗುರುತು ಹತ್ತುದು ಇಲ್ಲಿ
 ನೆಲೆಗೆಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನೆ ಮರೆತೆ ನಾನು
 ಸುಳಿವು ದೋರದೆ ನೀನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಪಿತಿದ್ದು
 ನನ್ನ ಮರೆವುದು ನಿನಗೆ ಉಚಿತವೇನು?

ಮರಬಳ್ಳಿ ಬಳಕುವವು ತುಳುಕುವವು ತೂಗುವವು
 ನೀ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಿರಲು ಮಕರಂದವು
 ಸ್ವರಸಂಪು ಇಂಪು ಇಂಚರ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಾಡು
 ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೊಮ್ಮುವದು ಆನಂದವು.

ನಡೆನಡೆದು ದುಡಿದುಡಿದು ನಿನ್ನಿಂದೆ ಪಡೆಪಡೆದು
 ನಿರ್ಮಿಸುವೆ ಉಪವನವ ನೋಡು ನೀನು
 ಸಡಗರದ ನಂದನದ ಬಸಸಿರಿಯ ಸೌರಭವ
 ಸವಿಸವಿದು ಹರಕೆ ಕೊಡಬಾರದೇನು?

ಅಲೆದಲೆದು ಅರಸಿದರು ಲಭಿಸಲಾರದ ಕುಸುಮ
 ನೀನಾಯ್ದು ನನಗೆ ಕೊಡಬಾರದೇನು?
 ನಲಿನಲಿದು ಆ ಹೂವ ಹಾರ ಮೂಡುವೆ ನಿನಗೆ
 ನಿನ್ನ ಹೂ ನೀ ಮುಡಿಯಬಾರದೇನು?

ವಸಂತನ ಮರೆ

ಸಂತಸದ ಸಾಗರದಿ ಶರಶೂರೆ ಸರಸಾಟ
 ನೆಲಕಿಷ್ಟು ಸಿರಿಯು ವಾಸಂತದಲ್ಲಿ
 ಅಂತವಿಲ್ಲದ ಇಂಥ ಶುಭದ ಸಂತೆಯು ಕೂಡ
 ಹರಿಯುವದು ಕೊನೆಗೆ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ

ಧೋರೆಯ ಭಯ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹಿರಿಯರಂಜಿಕೆಯಿಲ್ಲ
 ಋತುರಾಜ ವಾಸಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದ ಸುಖವ ಬಡವಬಲ್ಲಿದರೆಲ್ಲ
 ಸುರಿಯುವರು ಆ ಸೊಗದ ಸುಗ್ಗಿಯಲ್ಲಿ

ಸುರಿದ ಸೊಬಗಿನ ಸೊಂಪು ಮರಬಳ್ಳಿಗಳ ತಂಪು
 ಪೂಗಂಪು ಸರಸ ಸುಳಿಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ.
 ಸ್ವರವಿಚ್ಛಿ ಹಾಡುತಿಹ ಕೋಗಿಲೆಯ ದನಿ ಇಂಪು
 ನಂದನದ ಸೌಂದರ್ಯಸಾರದಲ್ಲಿ

ಕಾರಹುಣ್ಣಿಮೆ ಬರಲು ಕಾರ್ತವೀರಪಡೆ ಕವಿದು
 ಬಿರುಗಾಳಿ ಭರಭರನೆ ಬೀಸಿಬೀಸಿ
 ಸೂರೆಗೊಂಡವು ಬನದ ಸಿರಿಯಸಿಂಗಾರವನು
 ಗುಡುಗು ಸಿಡಿಲುಗಳಾಗ ರಾಶಿರಾಶಿ

ಹೊಸಹೊಸದು ಹೊಂಬಣ್ಣ ಕೆಂಬಣ್ಣ ಹೂವುಗಳು
 ಮರೆಯಾದವೆಂದು ನಾವರಚಲೇಕೆ?
 ಕಸುಕಾಗಿ ಹಣ್ಣಾಗಿ ವಾಸಂತ ಕುವರನಿಗೆ
 ಮೊಲೆಗೊಡಲು ಬರುತಿರಲು ಚಿಂತೆಯೇಕೆ?

ಮರೆಯಾದನೆನಬೇಡ ಹುರಿಯಾಗಿ ಬರುತಿಹನು
 ತಿರುತಿರುಗಿ ವರುವರುಷದಾದಿಯಲ್ಲಿ
 ತೆರೆಯಮರೆ ಸೇರಿದರು ಚಿರಜೀವಿ ತಾನಾಗಿ
 ಮಗುಮಗುಳಿ ಮೆರೆಯುವನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ

ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಸಾಯುವದು ಸತ್ತದ್ದೆ ಹುಟ್ಟುವದು
 ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಚಕ್ರವಿದು ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ
 ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಸಕಲವೂ ಮೂಡುವದು ಮಸುಳುವದು
 ನೂರೆಂಟು ಸಲ ಹೀಗೆ ಕರಗಿ ಕರಗಿ.

— — —

ಬೇರೋಂದು ಬಾಯಾರಿಕೆ

ಬಾವಿಕೆರೆ ಹೊಳೆಹಳ್ಳ ಕುಂಟೆಕಾಲುನೆ ನೀರ
 ಕುಡಿಕುಡಿದು ಸಾಕುಸಾಕಾಯಿತೆನೆಗೆ
 ಯಾವ ಹೊಂಡದೊಳಿಳಿದು ಎಷ್ಟು ಈಂಟಿದರು ಸಹ
 ತೀರಲಾರದ ತೃಷೆಯು ಒಳಗೆ ಒಳಗೆ

ಒಮ್ಮೆ ಕುಡಿದರೆ ಸಾಕು ತಿರುಗಿ ತೃಷೆ ತಾನೆಂದು
 ಸುಳಿಯಬಾರದು ಬೇವಶುಕದ ಮುಂದೆ
 ಒಮ್ಮೆಯಾದರು ಇಂಥ ಅನುರಗಂಗೆಯ ಜಲವ
 ಸವಿಯಬೇಕೆಂದು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಂದೆ.

ಬಾಯಾರಿ ತೊಳಲಿಬಳಲುವೆ ನೀರು ನೀರೆಂದು
 ಒಂದು ಹನಿಯೂ ಕೂಡ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.
 ವಾಯುವೇಗದಿ ಬಂದೆ ಸಪ್ತಸಾಗರಸುತ್ತಿ
 ಬತ್ತಿಹವು ಚೆಲುವಾದ ಸೆಲೆಗಳಿಲ್ಲ.

ವಿರಹ

ಕಾಣಬಾರದೇನೆೊ ಕಣ್ಣಿಗೆ
ತಾಣವಾವುದೆನ್ನ ಆಸೆಗೆ.
ಕುಕ್ಕೆ ಗಾಗಿ ಭಕ್ಕೆ ಬೇಡದೆ
ರಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಕಯ್ಯ ನೀಡಿದೆ.

ಅಂತರಂಗದಮಲ ಬೆಳಕಿಗೆ
ಅಂತರಾಳವೆಲ್ಲ ಹಸಿದಿದೆ.
ಕಣ್ಣತುಂಬ ಮೋಡ ಮುಸುಕಿದೆ
ಕಣ್ಣಗೊಂಬೆ ಕುಗ್ಗಿ ಕುಸಿದಿದೆ.

ಪ್ರಳಯದಗ್ನಿ ಒಳಗೆ ಅಡಗಿದೆ
ಜ್ವಲನಜ್ವಾಲೆ ಧೂಮವೆದ್ದಿದೆ.
ಪ್ರಳಯವಾಯು ಬೀಸತೊಡಗಿದೆ
ಪ್ರಲಯಜಲಕೆ ಉಕ್ಕು ಬಂದಿದೆ.

ಮಿಣುಕು ಜ್ಯೋತಿ ಆರಲಾರದೆ ?
ಬಿಣುಕಿ ಮಿಣುಕಿ ಬಾಳಬಲ್ಲದೆ ?
ಕಾಣಬಾರದೇನೆೊ ಕಣ್ಣಿಗೆ
ತಾಣವಾವುದೆನ್ನ ಆಸೆಗೆ ?

ಮರವಿನ ಮನವೆ!

ಗುರುದೇವನ ಕೃತಿ ಸೃಷ್ಟಿಯು |
ಹಿರಿದಾದುಪಕಾರ ಮನುಜ ಜನ್ಮದ ಮೇಲೆ ||
ಮರೆವುದು ಥರವೆಲ್ಲೆಚ್ಚರ-
ವರಿಸೆಲೆ ನೆನಪಿಲ್ಲವೇನು ಮರವಿನ ಮನವೇ ||

ಮಾಡಿದ ಗರ್ಭದಿ ಪಾಲನ |
ದೂಡಿದ ಕಡುಕಷ್ಟ ದುಃಖ ವೇದನೆಗಳನು ||
ನೀಡಿದ ಮೊಲೆವಾಲ್ದಾರೆಯ |
ಗೂಢವು ನೆನಪಿಲ್ಲವೇನು ಮರವಿನ ಮನವೇ ||

ತಾರಾಗಣ ರವಿ ಚಂದ್ರಮ |
ಭೂರುಹ ಜಲ ವಾಯು ಭೋಗ ಭಾಗ್ಯವ ನಿನಗೆ ||
ಎೂರಿಹ ಸಂಪತ್ತಾಗರ |
ತೂರಿದ ನೆನಪಿಲ್ಲವೇನು ಮರವಿನ ಮನವೇ ||

ಮನುಜನ ಮಾಡಿದ ನಿನ್ನನು |
ಘನತರ ಕೃತಿ ನಿನ್ನ ಕರದಿ ಜರುಗಲಿಂದು ||
ಘನಮಹಿಮಾತ್ಮನ ನಾಮವ |
ನೆನೆಯಲೆ ನೆನಪಿಲ್ಲವೇನು ಮರವಿನ ಮನವೇ ||

— — —

ಪೂರ್ಣತೆ

ನೀಲವರ್ಣದ ಮುಗಿಲು ಮೋಡಗಳ ಸುಳಿಯಿಲ್ಲ
ತಿಳಿಬೈಲು ಸೊಗಸು
ನಾಲ್ದೈಸೆಗೆ ಹಸರು ಕುಸುರಿನ ಧರುಣಿ ಕಣ್ತುಂಬ
ಕಂಡರಳಿ ಮನಸು

ಸ್ವರದೆಗೆದು ಹಾಡಿದೆನು ಸ್ವರವೇರಿ ಸುಳಿಯುತಿದೆ
ಗಿರಿಗಗನದಲ್ಲಿ
ಗಿರಿಯ ತಿಬರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವೆ ಅರಳುತಿವೆ
ಮಲ್ಲಿಗೆಯು ಅಲ್ಲಿ

ಕೇಳುತಿದೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ನಾದ ಗಗನಾಂಗಣದ
ಕೊನೆದಂಡೆಯಲ್ಲಿ
ಕೇಳಿದೆನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಮನಸಿಟ್ಟು ಬಗೆನೆಟ್ಟು
ಹಿರಿಯಾಶೆಯಲ್ಲಿ

ನೆನೆನೆನೆದು ತಿರುತಿರುಗಿ ನಾದನಾವೀನ್ಯವನು
ಬಲು ಬೆರಗುಗೊಂಡು
ಮನಮರುಗಿ ಹರಿಯುತಿದೆ ಬಿರೆಯಬೇಕೆಂಬಾಸೆ
ಒಳಗುಕ್ಕಿ ಬಂದು

ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಝರಿಯಲ್ಲಿ ದರಿಯಲ್ಲಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ
 ಸುಳಿಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ
 ಧರೆಯೆಲ್ಲ ತೇಲುತ್ತಿದೆ ಮಿದುವಾಗಿ ಅಲೆದಲೆದು
 ಆ ನಾದದಲ್ಲಿ

ಹೃದಯಮಂಟಪದಿಂದ ಹಾರುತ್ತೇರಿತು ಮೇಲೆ
 ಹಿರಿಹಕ್ಕಿಯೊಂದು
 ಮದನೇರಿ ಮೈಮರೆದು ತೂರಿಸೆಗೆಯಿತು ಎರಹ
 ನೆರೆ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದು

ಬಹುದಿನದ ಅಗಲಿಕೆಯ ಅಂತರವು ತಾನಳಿದು
 ಸಲೆ ಮಾಯವಾಯ್ತು
 ಬಹುಕಾಲದಾ ಆಸೆ ಹೂವಿಟ್ಟು ಹೊಂದಿಕೆಗೂಡ
 ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಯ್ತು

—

ಕಂಡೆ

ಬಿರಿಬಿರಿದ ಬಕುಲ ಪರಿಮಲ ಸೂಸಿಜೆಲ್ಲಿ
ಹರವಿರುವ ಹಾಲ್ವೆಳ್ಳಿ ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ
ತರುಲತೆಯ ಕಿರುಶಬ್ದ ಸುಳಿಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ
ಮರಿಕೋಗಿಲೆಯ ಕೂಗು ಮಧುರಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ

ಝುರಿಯೊಂದು ಚಿಮ್ಮುತ್ತಿದೆ ಗಿರಿಶಿಖರದಲ್ಲಿ
ದರಿಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ ಬಹುದೂರದಲ್ಲಿ
ಹರವಿಕೊಂಡಿದೆ ಹಸರು ಧರುಣಿಯಲ್ಲಿ
ಸುರರಿಗೀ ಸುಖವಿಲ್ಲ ಸುರಲೋಕದಲ್ಲಿ

* * * *

ಸವಿಗಾರನಗಲಿಕೆಗೆ ಬಿರಿಬಿರಿಯುತ್ತಿತ್ತು
ಸವಿಯೆಲ್ಲ ಕಹಿಯಾಗಿ ತೋರುತಿತ್ತು
ಸುಳಿಗಾಳಿ ಬಿಸಿಯುಸಿರ ಸೆಲೆ ಕಾರುತಿತ್ತು
ತಿಳಿಗಣ್ಣು ಕಳೆಹೀನವಾಗಿ ಕುಳಿತಿತ್ತು

* * * *

ಮಿಂಚೊಂದು ಮಿಂಚೆ ಆ ಕ್ಷಣ ಮಾಯವಾಯ್ತು
ಮಿಂಚಿನಲಿ ಸವಿಗಾರನನು ಕಂಡುದಾಯ್ತು
ತೋರುತಿಹುದೆಲ್ಲ ಜಗ ಗುರುರೂಪದಲ್ಲಿ
ಬೀರುತಿದೆ ಅನುಕಾಂತಿ ಜಡಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ

— — —

ಕವಿ

ಸೌಂದರ್ಯಸರಸಿಯೊಳು ಕವುನೀಯ ಸುಕುಮಾರ
ಸಿರಿರಾಜಹಂಸವಾಗಿ
ಇಂದು ಮೂಜಗ ಮೀರಿ ಅಮರ ಗದ್ದುಗೆ ಏರಿ
ಅಳ್ವ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ

ಋತುರಾಜ ನವತರುಣ ಮಧುವನದ ಅಭಿರಾಮ
ಮೃದು ಮಂದವಾಯುವಾಗಿ
ಅತಿರೂಪಲಾವಣ್ಯ ಅರೆದೆರೆದು ಬಿರಿಬಿರಿದ
ಅರಳು ಹೂದುಂಬಿಯಾಗಿ

ಸುರಗಂಗೆ ತೆರೆಯಾಗಿ ಕೊಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳುವೆ ಪಾಪ
ಹರಿದು ಪಾತಾಳ ಮುಟ್ಟಿ
ಮೆರೆವ ಕವಿಕುಲಕುಮುದ ಗರ್ಭಸ್ಥ ನಿತ್ಯಸುಧೆ
ಸುರಿಸುರಿಸಿ ಧಾರಿಗಟ್ಟಿ

ಮಕರಂದ ಶರಸೂರೆಯಾಗಿರುವ ಮೃದುಮೃದುಲ
 ಕುಸುಮ ನಲಿನಲಿಯುವಲ್ಲಿ
 ಸುಕುಮಾರ ಒಳ್ಳಿಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಮೈ
 ಮರೆವೆನಾನಂದದಲ್ಲಿ

ಮನ್ಮನ ಮಹಾಸಿಂಧು ತಳತನಕ ಮುಳುಗುವೆನು
 ಮುತ್ತುರತ್ನಂಗಳಲ್ಲಿ
 ಜನ್ಮಜನ್ಮದ ವಿಪುಲ ಭೋಗಭಾಂಡಾರವನು
 ಒಡೆಯುವೆನು ಯೋಗದಲ್ಲಿ

ರವಿಯ ರಥವನ್ನೇರಿ ವಿಶ್ವಭ್ರಮಣವ ಮಾಡಿ
 ನಗುವೆನಾ ಆಡಿ ಹಾಡಿ
 ಸವಿಸುಖದ ಕಲ್ಪನಾಕಾಶದೊಳು ಹಾರುವೆನು
 ಮೋಡಗಳ ಜೋಡಿಗೂಡಿ

ಸುರಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಾ ಅಮರದೂತನು ನಾನು
 ನನಗಿಲ್ಲ ಅಹುದು ಬಹುದು
 ತಿರುಕರಲಿ ತಿರುಗಿದರು ರಾಜರ್ಷಿ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿ
 ದೇವರ್ಷಿ ನಾನೆ ಹೌದು

ಚಿರಗಾನ ಲಹರಿಯಲಿ ಸಿರಿಬೆಡಗ ಬೆರಸುತಲಿ
 ಬೆಳಸುವೆನು ಭಾವವನ್ನು
 ಅರಿಯಲಾರದ ಗೊಢ ಗೀತೆಯಲಿ ಹಾಡುವೆನು
 ಭುವನದಲಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು

ಝರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯುವೆನು ಸೇರುವೆನು ಹೂವಿನಲಿ
 ನಲಿನಲಿದು ಬಾಳುತ್ತಿರುವೆ
 ಬರಿಬಯಲಿನಾಕಾಶದುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಡಕರಿಸಿ
 ಹಕ್ಕಿಯೊಲು ಹಾಡುತ್ತಿರುವೆ

—

ಅಂತರಾರಾಮ

ಹೃದಯದಾಕಾಶವಿದು ಅದುರಿ ಗಡ ಗದ್ದರಿಸಿ
 ಪ್ರೇಮವಂಕುರಿಸಿ ಸೌರಭವು ಹಾರಿ
 ಭೇದಿಸುತ ಸಪ್ತತಲ ಇಂದ್ರಚಂದ್ರರ ಲೋಕ
 ಪಾರ ಅಪರಂಪಾರ ದೂರ ಸೇರಿ

ಆವ ಲೋಕವ ಕಾಣೆ-ದಿವ್ಯಜ್ಯೋತಿಯ ಕಂಡೆ
 ಕಣ್ಣರಳಿ ಬಂತಾಗ ಭವ್ಯದೃಷ್ಟಿ
 ಆವ ಆಶೆಯ ವಾಶವೆನಗಿಲ್ಲ ಬಿರುಗಾಳಿ
 ಬೀಸಿ ಸೂಸಿತು ಈ ಪ್ರಕಾಶವೃಷ್ಟಿ

ನಲ್ಲನಲ್ಲೆಯ ಪ್ರೇಮ ಬಲ್ಲೆನೆಂಬುವ ಬಿರುದು
 ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿ
 ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು ಬೆಳ್ಳಬೆಳ್ಳ ಬೆಳಕಾಗಿ
 ನನ್ನಲ್ಲೆ ಆ ಕಳೆಯ ಮೊಳಕೆ ಹುಟ್ಟಿ

ಉರಿದುರಿದು ಉರಿದೆದ್ದ ಆ ಊರ್ಮೆಯುರಿಯಲ್ಲಿ
 ಒಂದಾಗಿ ಸತ್ಯದಾ ಸವಿಯನುಂಡೆ
 ಸುರರು ಸುರಗುರು ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರೂ ಕಾಣದಾ
 ಬೆಳಕಿನುನ್ನಾದದಾ ಕಾಂತಿ ಕಂಡೆ

ಪ್ರೇಮದಾಚೆಯ ಉರ್ಮಿ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಬೀಜವದು
ಪ್ರೇಮದಾ ಫಲವಾಗಿ ಫಲಿಸಿ ನಿಂದು
ಉಮ್ಮಳಿಸಿ ತನ್ಮಯತೆ ಪಾಪತ್ರಸ್ತ ಪರವಶತೆ
ಪರದೆಗಳ ಹರಿಹರಿದು ಸುಳಿದು ಬಂದು

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ ಪುರಾಣ ವರ ಕುರಾನಗಳೆಲ್ಲ
ಕುಣಿಕುಣಿದು ನನ್ನ ಉರ್ಮಿಯೊಳೆ ಹುಟ್ಟಿ
ಅಡಗಿಹವು ಇಡಗಿಹವು ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ನುಡಿಯುವವು
ಉರ್ಮಿಕೂರ್ಮಿಯ ಭವ್ಯದಿವ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ

ಮರವು ಮತ್ತರ ಕರಗಿ ಕಷ್ಟನಷ್ಟವು ಸುಟ್ಟು
ಭರದಿ ಭಸ್ಮೀಭೂತವಾಗಿ ಹಾರಿ
ಅರವು ಅಗಲಾಗಿ ಅದ್ಭುತದ ಅಘಟಿತ ಶಕ್ತಿ
ಹೊಡಕರಿಸಿ ಹೊಳೆದು ಕುಡಿಮಿಂಚುದೋರಿ

ಘನಸಿರಿಯ ಚಿನ್ಮಯ ಚಿದಾನಂದವನು ಕಂಡೆ
ಹೊರಮರೆದು ಒಳ ಉರ್ಮಿ ಕುದುರೆ ಎರಿ
ನೆನಪುದೋರಿತು ಇತ್ತ ಕನಸು ಹರಿಯಿತು ಅತ್ತ
ಹತ್ತುತಾಸಿನ ಹಿಗ್ಗು ಹಾಡನೇರಿ

— — —

ಸಾವು ಹೂವು

ನಾನು ನನ್ನ ಸು ತೊರೆದೆ
 ಧ್ಯಾನ ಗಾನದಿ ಬಿರೆದೆ
 ಭಾನವೇರಿತು ಹರಿದು ಸಕಲ ಪರದೆ
 ಭಾವಭಕ್ತಿಯ ಭರದೆ
 ಜೀವ ಅರ್ಪಿಸಿ ಕರೆದೆ
 ಸಾವುನೋವಿನ ತಡೆಯನೊಡೆದು ಮೆರೆದೆ

ಆತನಾಡುವ ಲೀಲೆ
 ಭಿತ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಶಾಲೆ
 ಮಾತು ಮೌನದ ಜ್ವಾಲೆ ಬೆಳಕಿನೋಲೆ
 ತಿಮಿರ ಚಕ್ರದ ಮೂಲೆ
 ಸಮರ ಸಾಧನ ಶಾಲೆ
 ಆಮರರಾಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಸೋಲೆ?

ಯಂತ್ರದೊಳಗಿನ ಅಸುವು
 ಮಂತ್ರವೋಡಿಯ ಹಾವು
 ಅಂತರಂಗದೊಳಗಿರುವೆ ಅಮರ ಶಿಶುವು
 ಎಲ್ಲರಂಜಿಸ ಸಾವು
 ಒಲ್ಲದವರಿಗೆ ಬೇವು
 ಬಲ್ಲವರಿಗೇನುಂಟು ಸಾವುಹೂವು

‘ ಅರಬಿ ’ಯದ ಅಭಿಮನ್ಯು

(ವೀರಕಾವ್ಯ)

ಭಾವದಲ್ಲಿ:—

“ ಅಸಮ ಆಶಾಪಾಶ ಹರಿದುಬಿಟ್ಟಿ
ವಿಷಮ ವಾಸನೆಗಳನು ಸುಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿ

ಈಶ ಕೋಪದ ಕತೆಯ ಬಲ್ಲಿ ನಾನು
ಈಶ ಕರುಣೆಯ ಮಹಿಮೆ ಅರಿತೆ ನಾನು

ಜಯಿಸಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನು ವಶಕೆ ತಂದೆ
ಜಯಶೀಲನಾದೆನು ತಪಸಿನಿಂದೇ

ಅರುವಿನಸ್ತದಲಿ ಭವಪಾಶ ಹರಿದೆ
ಪರಮಪುರುಷಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಎಲ್ಲ ತೊರೆದೆ

ಸುಖದುಃಖದಾ ತೆರೆಗೆ ಬೆದರಲಾರೆ
ಸುಖಶಾಂತಿಗಳ ಸವಿಗೆ ತೊಳಲಲಾರೆ

ಘನ ಬೆಸಿಕೆಯ ಜೀವ ದೇಹ ಕಂಡೆ
ಭಿನ್ನವಾಗಿಹವೆಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡೆ

ನಿಂದೆ ಅವಮಾನ ಜಯವೊಂದೆಯೆಂದೆ
ಅಂದು ಮುಂದಿನ ಎಣಿಕೆ ಯಾತಕೆಂದೆ

ಕಮಲದೊಲು ನಿರ್ಲಿಪ್ತನಾದೆ ನಾನು
ವಿಮಲ ಪ್ರಭೆಯನು ಒಳಗೆ ಕಂಡೆ ನಾನು

ಲೋಕ ವಿಷಯದ ರಾಶಿ ವಿಷ ತೋರುತಿಹುದು
ನಾಕ ನರಕದ ಭಯವು ಕಸತೋರುತಿಹುದು

ಶತ್ರುಮಿತ್ರರ ಸೀಮೆ ದಾಟಿ ನಿಂತೆ
ಭಿತ್ತಚಾಮರದಾಶೆ ಮರೆತು ನಿಂತೆ

ಕಷ್ಟಸಂಕಟಗಳಿಗೆ ಕೈಮಾಡಿ ಕರೆದೆ
ನಷ್ಟನಿಷ್ಟರಗಳಿಗೆ ಮೈಗೊಟ್ಟು ಪೊರೆದೆ

ಮರೆಯಲಾರೆನು ಪೂರ್ವ ಪಾಪಗಳನು
ಮರೆಯಲಾರೆನು ಪರರ ತಾಪಗಳನು

ಜಗದ ನಿಸ್ಸಾರತೆಯು ಕಯ್ಯ ಕನ್ನಡಿಯು
ಬಗೆಯ ಭಂಗುರತೆಯೂ ಕಂಡ ನೆಲೆಯು

ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಪರಮ ಗುರುವು ತಾನು
ಪರಮನಾಡ್ವೈಯೇ ನರಗೆ ನೆಲೆಯು ತಾನು

ಪರರಿಗುಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದು ಮರೆವೆ
ಹಿರಿಹಾನ್ನಿ ಮಾಡಿದನ ಮರೆತು ಬಿಡುವೆ

ಕನಕಸಿರಿ ಕಸದಂತೆ ಕಂಡೆ ನಾನು
ಜನಪತಿಯ ವೈಭವವ ಬಯಸೆ ನಾನು

ಸತ್ಯಸುನಿಚಾರ ಜ್ಞಾನದಲಿ ಹಾರುತಿಹೆ
ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲ ಅನಂತದಲಿ ಆಡುತಿಹೆ

ನಾ ನಿನ್ನ ತಿಶುವೆಂಬ ಗರ್ವವಿಹುದು
ನಾನೆಂಬಹಂಕಾರ ಕರಗಿರುವದು

ಹೀನ ಜನ ದೀನ ಜನ ಬಳಗ ಬಂಧು
ಮಾನಾಭಿಮಾನವನು ನೋಡೆನೆಂದು

ಮೇರುಗಿರಿಯಂಥ ದೃಢ ಭಕ್ತಿಯಿಹುದು
ಮೂರು ಲೋಕವೆ ಭಾವದಲ್ಲಾಡುತಿಹುದು

ಲೋಕ ಕಿಂಕರನಾಗಿ ಬಾಳುತಿರುವೆ
ಲೋಕದಲಿ ತ್ಯಾಗವನು ಸಾರುತಿರುವೆ

ಸುಳಿಯಲಾರದು ಸ್ವಾರ್ಥ ಸನ್ನಿಹದಲ್ಲಿ
ಅಳುಕಲಾರದು ಚಿತ್ತ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ

ದಿವ್ಯ ನಭದಂತೆ ಸಿಸ್ಸೀಮನಾಗಿರುವೆ
ಭವ್ಯ ಕಡಲಂತೆ ಗಂಭೀರನಿರುವೆ

ಕುಲಗೋತ್ರ ಬಂಧುಗಳ ಬಂಧನವು ಬೇಡ
ಚಲವಿಚಲ ವಸ್ತುಗಳ ದುಃಖ ಬೇಡ

ಕ್ರೋಧಲೋಭದ ಬಿಂಕಿ ನಂದಿರುವುದು
ಭೇದಬೋಧದ ಬೂದಿ ಹಾರುತಿಹುದು

ಆರು ಮೈರಿಗಳನ್ನು ತುಳಿದು ನಿಂದೆ
ಮೂರು ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಬಂದೆ

ಸಂಕಟದ ಸೈನ್ಯವನು ಮೆಟ್ಟಿ ಚದರಿಸಿದೆ
ಕೊಂಕುಕುಟಿಲತೆಗಳನು ಕುಟ್ಟಿ ಓಡಿಸಿದೆ

ಸಾಧಿಸಿದೆ ಕಾರ್ಯವನು ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲೇ
ಬೋಧಿಸುವೆ ಸ್ವಾವಲಂಬನದ ಮೇಲ್ಮೈ

ತಡೆಯದೈ ಕಣ್ಣೀರು ಪರದುಃಖ ನೋಡಿ
ಹಿಡಿದು ಪೀಡಿಸೆನು ಜೀವಿಗಳ ಕಾಡಿ

ಗುರುವಚನ ಲೀಲೆಯಲಿ ಲೋಲನಿರುವೆ
ಕರುಣೆಯನು ಕರುಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವೆ

ದಾರಿದ್ರ್ಯದಾಹ ಬಾಧೆಗಳನ್ನು ಗಣಿಸೆ
ಘೋರತರ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಎಣಿಸೆ

ನಿಂದೆ ನೀಚತ್ವಗಳ ಪೀಡೆ ಸಹಿಸಿ
ಬಿಂದು ಪರಿಪಕ್ವತೆಯ ಫಲವ ಗಳಿಸಿ

ಪರಮನಾಜ್ಞೆಯ ನಾನು ಅರಿತುಕೊಂಡೆ
ವರ ಸೇವೆಯೂ ಮರ್ಮ ಕಲಿತುಕೊಂಡೆ

ಪರರ ಮನ ಮುರಿದು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿ
ದೊರಕಿಸಿದ ಅನ್ನವನು ದೂರ ನೋಡಿ

ಅನ್ಯಾಯದಾಟಕ್ಕೆ ಜೀವ ಹೇಸಿ
ಮಾನ್ಯಮಾರ್ಗವ ಹಿಡಿದೆ ಸೋಸಿ ಸೋಸಿ

ಜೀವ ಜಾಲಕ್ಕೆಲ್ಲ ದಾರಿ ಹಿಡಿಸಿ
ಸಾವು ನೋವಿನ ತೊಡಕನೆಲ್ಲ ಬಿಡಿಸಿ

ಕಷ್ಟನಷ್ಟ ಪರೋಧಗಳ ದೂರಗೊಳಿಸಿ
ಸುಷ್ಟತರ ಶಾಂತಿಸುಖ ಪ್ರೇಮ ಬೆಳಿಸಿ

ಬಲವಾಯ್ದು ವಾಣಿ ತಾ ನುಡಿದು ನಡೆದು
ಛಲವಳಿದು ನೆಲೆ ತಿಳಿದು ಫಲವ ಪಡೆದು

ಪರರ ನೋಯಿಸಿ ನಂದೆ ಹಿಂದಾಡಲಿಲ್ಲ
ನೆರೆಹೊರೆಯರೆದುರು ಪೌರುಷ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ

ಕೆಟ್ಟನಡಿ ವೈರಿಗೂ ನುಡಿಯಲಿಲ್ಲ
ಕೊಟ್ಟರೂ ರಾಜ್ಯ ಸುಳ್ಳಾದಲಿಲ್ಲ

ಕಾಣುವೆನು ಪ್ರೇಮವನು ಕಾಡುವವರಲ್ಲಿ
ಕಾಣುವುದು ಪರದುಃಖ ತಿಳಿಗಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ

ಅಡಗದೈ ಸೌಂದರ್ಯ ರೂಪದೃಷ್ಟಿ
ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದೆ ಕಣ್ಣಿನಲಿ ಪೂರ್ಣಸೃಷ್ಟಿ

ಎರುತೀರುತ ಸಪ್ತಗಗನದಲ್ಲಿ
ಸೇರುವದು ಗುರುಚರಣ ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ

ಪರರ ಅಪತ್ತು ಅನ್ಯಾಯ ಕಂಡು
ತಿರುಗೆ-ನೆಂದೆಂದು ನಾ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು

ಪಾತಕದ ಪಂಕದಲಿ ಬೀಳದಂತೆ
ಆತ್ಮದಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ತುಂಬಿ ನಿಂತೆ

ಜ್ಞಾನದಯೆಗಳ ಸೈನ್ಯ ಸಿದ್ಧವಿಹುದು
ಎನಯ ತಾಳ್ಮೆಗಳ ಸಿಡಿ ಮದ್ದು ಇಹುದು

ಆತ್ಮರಾಜ್ಯದ ಅರಸನೇ ನಾನು ಇರುವೆ
ಆತ್ಮದಾನಂದಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯನಿರುವೆ

ಸೇವಕರ ಸೇವಕನು ನಾನಾಗಬೇಕು
ಯಾವ ಭೂಷಣ ಬೇಡ ಜ್ಞಾನ ಸಾಕು

ಅರಮನೆಯ ಗದ್ದುಗೆಯ ಬಯಸಲಾರೆ
ಇರಲಿ ಗುಡಿಸಲವಿದನೆ ಮರಿಯಲಾರೆ

ರತ್ನಮೂಲಿಕ ತೊರೆದೆ ಕಸಕೆ ಬಗೆದು
ಆತ್ಮರತಿಯೊಂದೆ ಆಭರಣವಿಹುದು

ತಪಜಪಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕ್ರಾಮನಿರುವೆ
ಉಪವಾಸದಲ್ಲಿ ಫಲ ಕಾಣುತ್ತಿರುವೆ

ಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆಯ ಬಾಳು ಶುನಕನಂತೆ
ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿಹುದಯ್ಯ ಕಾಡುಸಂತೆ

ಕೆಳಗಿಳಿಯಲಾರೆ ಭವಕೂಪದಲ್ಲಿ
ತಿಳಿದು ತೇಲಾಡುತಿಹೆನಂತರಂಗದಲ್ಲಿ

ದೋಷಗಳ ನಾನೆಣಿಸೆ ಸತ್ಯರಲ್ಲಿ
ಮೋಸ ಮೋಹವ ಕಾಣೆ ನಿತ್ಯರಲ್ಲಿ

ಕಷ್ಟಸಂಕಟಗಳನು ತುಳಿದಾಡುತ್ತಿರುವೆ
ಶೇಷರಾಚರಣದೊಳು ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿರುವೆ

ಹೇಸಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಹಣಕೆ ಕಣ್ಣಿರಿಯಲಾರೆ
ವಾಸನೆಗೆ ವಶನಾಗಿ ಮುಳ್ ಮುಟ್ಟಲಾರೆ

ಹಿಂಸೆ ಎಂದೆಂದು ಮೂಡದು ಭಾವದಲ್ಲಿ
ಸಂಶಯವು ಸುಳಿಯದೈ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ

ಸುಖದುಃಖ ಲೆಕ್ಕಿಸದ ಶಿಶುವು ನಾನು
ಸಕಲಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕ್ಕೆ ಬಾಧ್ಯ ನಾನು

ವಚನಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆಲ್ಲ ಉದರದಲ್ಲಿ
ರಚನೆ ರಂಜನೆ ಸ್ಮರಣೆ ವಕ್ಷದಲ್ಲಿ

ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ ಭಕ್ತಿ ಸುಧೆ ಧಾರೆಗೊಂಡು
ಹರಿಯುತ್ತಿವೆ ದೋಷಗಳು ಕೊಚ್ಚು ಕೊಂಡು

ಒಮ್ಮೆಯೂ ಪರನಿಂದೆ ಕೇಳಲಾರೆ
ಹಮ್ಮು ಹಿರಸಿ ಬಲೆಗೆ ಬೀಳಲಾರೆ

ಕುಟಿಲ ಗರ್ವದ ಗುಣಕೆ ತಾಣವಿಲ್ಲಾ
ಕಟುವಾಕ್ಯ ಕನಸಿನಲಿ ಸುಡಿಯಲಿಲ್ಲಾ

ಗುರು ಪದಾಂಬುಜದ ಗಂಧವನು ಮೂಸಿ
ಇರುವೆ ಗುಣಗಂಧದಲಿ ಕಾಸಿ ಸೋಸಿ

ಅಮರೇಂದ್ರ ಚಂದ್ರರೂ ಸೇವಿಸುವ ಗಂಧ
ಅಮರನಾಗಯೆ ಸೇವಿಸುವೆ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ

ಭೋಗದಾಗರವೆಮ್ಮ ಭಸವು ಅಹುದು
ಜಾಗತಿಕ ಪರಿಮಲವು ಕ್ಷಣಿಕವಿಹುದು

ರುಚಿಹೀನ ವಾಸನೆಯು ಪಸರಿಸಿಹುದು
ಶುಚಿಮಾಡಿ ಶೇಖರಿಸಿ ಘ್ರಾಣಿಸುವುದು

ದೊರೆತಷ್ಟೆ ಸವಿಮಾಡಿ ಸೇವಿಸುವುದು
ಪರಿವೂರ್ಣ ತೃಪ್ತಿ ತಾ ನೆಲಿಸುತ್ತಿಹುದು

ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆಗಳ ಸುದ್ದಿಯಿಲ್ಲಾ
ಕಸವಿಸಿಯು ಕಾತರವು ಮೊದಲೆ ಇಲ್ಲಾ

ಮೋಸಗಾರಿಕೆಯವಿತ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ
ದೋಷವೇ ಕಾಣುವುದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ

ಕುರುಡನಾಗಿಹೆ ದುಷ್ಟ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ
ಸರಳತೆಯೆ ತುಂಬಿಹುದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ

ಬೇದಕೊಡು ಮೋದಕೊಡು ತಂದೆ ನೀನು
ಭೇದ ಮಾಡನು ಬೇಕು ಬೇಡೆನ್ನೆನು

ಚಿತ್ ಪಕ್ಷಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹಾರುತಿಹುದು
ಸತ್ ಜ್ಯೋತಿ ಮಿರಮಿರನೆ ಮಿಂಚುತಿಹುದು

ದಿವ್ಯದಾ ತಣ್ಣೆರಳು ಹಬ್ಬುತಿಹುದು
ಭವ್ಯದಾಕಾಶದೊಳು ಪಸರಿಸಿಹುದು

ನಿನ್ನೆದೆಯೊಳಿರುವದೀ ಮೂರುಲೋಕ
ನನ್ನೆದೆಯೊಳಿದೆ ನಿನ್ನ ಶ್ರೀವೇಕ

ಹಿರಿಬೆಳಕು ಕಿರಿಬೆಳಕು ಬೆಳಕೆ ಬೆಳಕು
ಸಿರಿಬೆಳಕು ಝಂಬೆಳಕು ಬೆಳಕೆ ಬೆಳಕು "

*

*

*

*

ರಣದಲ್ಲಿ :—

ಮುಗಿಲೆಲ್ಲ ಬಿದಾಸ್ಯ ಮುಚ್ಚಿರುವದು
ಹಗಲೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣೀರು ಹರಿಯುತಿಹುದು.

ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಾರ ತುಂಬಿರುವದು
ಮನೆಮನೆಗೆ ಅಳುವ ಸ್ವರ ಕೇಳುತಿಹುದು.

ರಣವೀರ ಕಾಶೀಮು ಕುದುರೆಯೇರಿ
ರಣಕೆ ಹೊರಟಿರುವ ಘನಶೌರ್ಯ ತೋರಿ

ಕರಬಲ'ದ ಕಾರಡವಿ ಕಾಳಿನಲ್ಲಿ
ಮರಣವಾಳುತಿದೆ ಆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ

ಉರಿಯುತಿದೆ ಘೋರಾಗ್ನಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿ
ಕರಗಿ ಅಂತಃಕರಣ ಕಾಸಿಕಾಸಿ

ಬಡೆದಾಟ ಹೊಡೆದಾಟ ನೋಡಿಕೇಡಾ
ಅಡಗುತಿದೆ ನಡಗುತಿದೆ ಸಾವು ಕೂಡ

ಸಮಯವಿದು ಸಂಧಿಸಿತು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ
ವಿಮಲತೆಯ ಬರೆಗಲ್ಲು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ

ನಾಡನುಡಿ ಧರ್ಮಧನ ರಕ್ಷೆಗಾಗಿ
ಕುಡಿದಿಹಸು ವೀರಸುಧೆಯನ್ನು ತ್ಯಾಗಿ

ನಡೆದಿಹಸು ತಾಯಿ ಒಳಿ ಆಜ್ಞೆಗಾಗಿ
ನಾಡಪ್ರೇಮಾವೃತ್ತಿ ಮಗ್ನನಾಗಿ.

ನಮಿಸಿ ಪದ ಶಿರಬಾಗಿ ನಿಂತು ತಾನು
ಕಮುಲಮುಖ ಕೆಂಪೇರಿ ನೋಡುತಿಹನು.

ಮಮತೆಯಿಂ ಮನವುಕ್ಕಿ ಪ್ರಾಣತುಂಬಿ
ಸುಮತಿಯನು ಅಪ್ಪಿದಳು ಕಣ್ಣು ತುಂಬಿ

ತಾಯಿ :-“ಬಾ ತಾರೆ ! ಬಾ ಚಂದ್ರ ! ಬಾರೆನ್ನ ರನ್ನಾ !
ಏತಕ್ಕೆ ಪೇಳು ಗಡ ನಿನ್ನ ಈ ವೆೞಸ

ಅರಮನೆಯ ಸಿರಿಗೂಸೆ ! ನೀರಿನಲ್ಲಿ
ವೈರಿಗಳು ಬೆರೆಸಿಹರು ಎಷವನಿಲ್ಲಿ.

ಏನು ಉಣಿಸುವೆ ನಿನಗೆ ಏನು ಕುಡಿಸುವೆನು !
ಕನಸೆನಲೊ ನೆನಸೆನಲೊ ಏನು ಎಣಿಸುವೆನು ! ”

ಉಮ್ಮಳಿಸಿ ಹೊರಚಿಮ್ಮಿ ತೊಂದು ನುಡಿಯು

ಮಗು :-“ಅಮ್ಮ ! ಎನಗಾಜ್ಞೆ ಕೊಡು ಬೇಡ ತಡೆಯು

ಧರ್ಮಪಾಲನೆಯೆ ನಿಜಧ್ಯೇಯವಿಹುದು
ಕರ್ಮಹೀನತೆ ನರಗೆ ತ್ಯಾಜ್ಯವಿಹುದು

ಕರಮುಗಿದು ಬೇಡುವೆನು ಆಜ್ಞೆ ಇಂದು
ಹರಸವ್ವ ! ಆಯುಷ್ಯ ಬೆಳೆಯಲೆಂದು

ವಿಜಯಜಪ ಮಾಡುತ್ತಿರು ಜಯಿಸಿ ಬರುವೆ
ವಿಜಯಸಿರಿ ಕೈಹಿಡಿದು ಕರೆದು ತರುವೆ. ”

ಮನದಲ್ಲಿ ನಾಟಿದವು ಮಾತು ಮೊದಲು
ಘನಪ್ರಳಯದಲೆಯೆದ್ದು ಬಡಿಯುತ್ತಿರಲು

ಒಡನೆ ಕಣ್ಣತ್ತಲಿಸಿ ಮಂಜುಗಟ್ಟಿ
ಒಡಲೊಳಗೆ ಉರಿಯೆದ್ದು ಅಡಗಿ ದೃಷ್ಟಿ

ದುಗುಡಗಡಲಿನ ಸೆಳವಿನಲ್ಲಿ ಹರಿದು
ಬಗೆಗೆಡುತಲಿದ್ದರೂ ಧೈರ್ಯ ಹಿಡಿದು

ತಾಯಿ :-“ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ದಂಡೆಗಳು ಮೆರೆಯುವಲ್ಲಿ
ಭಲೆಗಳು ಮಿಂಚಿದವು ಏನು ಅಲ್ಲಿ !

ಸುರಿಸುರಿದು ಕಂಬನಿಯ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ
ಹರಿದು ಹೋಗುವೆನಶ್ರುಧಾರೆ ಕೊಚ್ಚಿ

ಬಿಡಲಾರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ರಣಕೆ ನಾನು
ಬಿಡುವದಿದ್ದರೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗು ನೀನು.

ಜೀವನೇ ನನ್ನ ತಲೆಭಾರವಾದೀತು
ಜೀವನವೆ ನನ್ನನ್ನು ತಿಂದು ತೇಗೀತು.

ನಿನ್ನ ನಗಲಿದರೆನ್ನ ಬಾಳ್ವೆಯೆಲ್ಲಿ ?
ನನ್ನ ನೋಡುವರಾರು ಮುಷ್ಟಿನಲ್ಲಿ ? ”

ಮಗು :- “ ಸತ್ಯರಕ್ಷಣೆ ನಾಡು ಒಂದು ಕಡೆಗೆ
ತುತ್ತುಸಾವಿಗೆ ವಂಶ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ

ಒಂದು ಕಡೆ ಕೆರೆಯೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಬಾವಿ
ಒಂದು ತೋಚದು ನೀನೆ ಹೇಳು ತಾಯಿ

ದೇವದೇವನ ಇರವು ಇಲ್ಲವೇನು
ಪಾವನಾತ್ಮನ ಕಣ್ಣು ಕುರುಡು ಏನು ?

ಸಾಗರವೆ ಭೋಗರೆದು ಉಕ್ಕುತ್ತಿಹುದು
ತ್ಯಾಗರಾಜ್ಯದ ಜ್ಯೋತಿ ಆರುತಿಹುದು.

ಸತ್ಯವೇ ಸಾಯುಜ್ಯವಲ್ಲವೇನು ?
ಸತ್ಯವನು ತೊರೆದು ನಾ ಬದುಕಲೇನು ? ”

ತಾಯಿ :- “ ಧುರದಲ್ಲಿ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ
ಇರುಳಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರುವಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ? ”

ಮಗು :- “ ನಾಡಿನಾ ಉಪ್ಪುಂಡ ದೇಹವನ್ನು
ನೀಡುವೆನು ನಾಡಿನಾ ಸೇವೆಗಿನ್ನು

ಯಾರನೂ ಮರೆಯದಾ ದೇವನಿಹನು
ದೂರಗೊಳಿಸುವನವನೆ ಸಂಕಟವನು

ಯಾರಿಗೂ ಎಂದಿಗೂ ಮರಣ ಬಿಡದು
ಭೂರಿದಂದುಗವೇಕೆ ಆತ್ಮಕೆಡದು. ”

ತಾಯಿ:- “ಪ್ರಾಣವೇ ! ನೀನಿದ್ದು ಫಲವು ಏನು !
ಪ್ರಾಣಪದಕದ ಜೊತೆಗೆ ಹೊರಡು ನೀನು ! ”

ಶೋಕಾರ್ತ ಜನನಿಯನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸಿ
ಲೋಕರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಆಜ್ಞೆ ಬಯಸಿ

ಮಗು :- “ ತಂದೆತಾಯ್ಯಳ ಸೇವೆ-ಉಚಿತ ಅಹುದು
ಬಂಧುಬಳಗದ ಪ್ರೇಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಅಹುದು

ವರ ಸುತನ ಕರ್ತವ್ಯ ಬಲ್ಲೆನೆಲ್ಲ
ವರ ಧರ್ಮದಿಡುರಿಸಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ

ನಿನ್ನಿಷ್ಟ ನಡಿಸಿದರೆ ಉಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ
ಇನ್ನೇನು ಈ ಧರ್ಮದಳಿಗಾಲವೆಲ್ಲ

ಎರಡು ಕಡೆ ಇಕ್ಕಟ್ಟು ನೀನೆ ನೋಡು
ಎರಡಿಲ್ಲದೊಂದು ಮನ ನೀನೆ ಮಾಡು. ”

ಕೇಳಿ ಮೂರ್ಛಿತಳಾಗಿ ತಿಳಿದು ಎದ್ದು
ಹೇಳುವಳು ಧೈರ್ಯದಿಂ ಕೊಟ್ಟು ಮುದ್ದು.

ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿ ಧೈರ್ಯ
ಉಕ್ಕಿ ಬಂತಾಕ್ಷಣಕೆ ದಿವ್ಯ ಶಾರ್ಙ್ಗ

ತಾಯಿ:- “ಕರ್ತವ್ಯಪಾಲನೆಯೆ ನಿನ್ನ ಧೈರ್ಯ
ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿಯೆ ಮರಣ ಶ್ರೇಯ

ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಹೊರಡೆನ್ನ ಕುಲಮಣಿಯೆ ಚಿನ್ನಾ !
ರಣದೇವಿಯುಡಿಗೆ ನೀಡಿರುವೆ ನಿನ್ನ

ಸುಖವಾಗಿ ರಣದುಡಿಯು ತಣ್ಣಗಿರಲಿ
ಮುಖತೋರು ಜಯಸಿ ಮಗು ! ನಿಜಯವಿರಲಿ.

ಪುತ್ರವತಿಯಾಗಿದ್ದೆ ಇಂದು ಸಂಜೆ
ಗೋತ್ರದಾ ಕದನದಲಿ ಆದೆ ಬಂಜೆ

ದೇವಾಧಿದೇವನೇ ಕಾಯೊ ಎನ್ನ
ಜೀವದಿಂದಧಿಕ ನೀ ಕಂದ ರನ್ನ

ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಗದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ನೀನು
ರಣದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಪನು ನೀನೆ ನೀನು

ಇದಕಾಗಿ ತುಂಬಿತ್ತೆ ಉಡಿಯು ಕೋಡಿ
ಎದೆಗೊಟ್ಟು ಸಲಹಿದೆನು ಕಷ್ಟದೊಡಿ

ಕರ್ಮವಿಧಿ ಕಾದಿತ್ತೆ ಬಾಲಗಾಗಿ
ಧರ್ಮರಣ ಎರಿದನು ಸತ್ಯಕಾಗಿ

ಮನದಲ್ಲಿ ಆಳುಕುತಿದೆ ಮನದ ಮಾತು
ತನಯ ಎನೆಂಬೆ ಒಪ್ಪುವೆಯೆ ಅಂತು ? ”

ಸಿಂತಿಹನು ಆ ಸುಡಿಗೆ ಶಿರವ ಬಾಗಿ
ಚಿಂತಾಗ್ನಿಯನು ಮರೆದು ಮುಗ್ಧನಾಗಿ

ರಣವೆ ಹಂದರ ಭಲ್ಲೆಯೇ ಕಠಾರಿ
ರಣಗರ್ಜನೆಯೆ ವಾದ್ಯಘೋಷ ಭೇರಿ

ಕರದಲ್ಲಿ ಕಂಕಣವ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು
ಶಿರದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷತೆಯನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು

ರಣಗಹಳೆ ರಣಭೇರಿಗಳದೆ ನಾದಾ
ಉಣಲಿಲ್ಲ ಉಡಲಿಲ್ಲ ಲಗ್ನವಾದಾ

ಕತ್ತಿಧಾಲು ಕಠಾರಿ ಕುದುರೆಯೊಂದು
ಮುತ್ತಿರುವ ಕಣ್ಣುಸುಕೆ ಬಳಗಬಂಧು

ಮಾತೆಯಾಜ್ಞೆಯ ಪಾಲಿಸಿದನು ಕಂದ
ಖ್ಯಾತಿಗೊಳಿಸಿದ ತನ್ನ ವಂಶದಂದ

ಮೆರವಣಿಗೆ ಮದುವಣಿಗೆ ಹೊರಟೆನಿಂದು
ಸುರನರರ ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿ ಬಂದು

ಸ್ವಸ್ಥ ನಡೆದನು ತಾನು ತುಳಿದು ಚಿಂತೆ
ಅಸ್ತಾಚಲಕೆ ರವಿಯು ತೆರುಳುವಂತೆ

ನಡುರಾತ್ರಿ ಭೀಕರತೆ ಬೀರುವಲ್ಲಿ
ಕಡುಗಲಿಯ ಬಲಿಗೊಡುವ ರಂಗದಲ್ಲಿ

ಮಂದವಾಗಿದೆ ಗಾಳಿ ನಡಿಗೆ ಮರೆದು
ದಂದುಗವೆ ಧರಣಿಯಲಿ ಧುಮುಕುತಿಹುದು

ತರುಮರಗಳೆಲ್ಲ ತಾಪಸಿಗಳಂತೆ
ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತಿಹವು ಕಲ್ಲಿನಂತೆ

ಬಾಡಿಹವು ಬಳ್ಳಿಗಳು ಬಳಲಿದಂತೆ
ನೋಡುತಿವೆ ನೆಲವನ್ನು ತುಂಬಿ ಚಿಂತೆ.

ಸೂರೆಗೊಂಡಿದೆ ಹಸರು ತುಘ್ನದಂತೆ
ತೋರುತ್ತಿದೆ ಧರೆಯೆಲ್ಲ ಎಷಡ ಸಂತೆ

ನೆಲವೆಲ್ಲ ಉಸುಬಿನಾ ಬೈಲೆ ಬೈಲು
ಫಲಹೀನ ಗಗನವೋ ಮೊದಲೆ ಬಯಲು

ದೂರದಲಿ ನದಿಯೊಂದು ಹರಿಯುತಿಹುದು
ಚೀರುಸ್ವರ ಅಳುವಂತೆ ಕೇಳುತಿಹುದು

ಕೇಳುತಿದೆ ನಾದ ಚಿಕ್ಕಗನದಲ್ಲಿ
ಕೇಳಿದನು ಏಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ

ಕೇಳಿದಂತನಿಸಿ ನುಡಿ ಅರುವಿನಲ್ಲಿ
ಕೇಳಿಸಿತು ತೀರ ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ಎಲ್ಲಂದ ಬರುವದಿದು ಎಂಥ ನಾದ
ಕಲ್ಲಮನ ಕರಗುವದು ಇಲ್ಲ ಶೋಧ

ಮನಬಿರಿದು ಸೆಳೆವ ಸವಿ ಕರುಣವೇನು
ಚರಣ ಚರಣಕೆ ಈ ಮಂದ್ರ ತಾರವೇನು

ತರುಲತೆಯು ಗಿರಿತೊರೆಯು ಒಂದುಗೂಡಿ
ಮರುದನಿಯ ಕೊಡುತಿರಲು ಧರೆಯೆ ಹಾಡಿ

ನೋಡುತ್ತಿದೆ ಜನಸೃಷ್ಟಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು
ಬಾಡಿಯೆದೆ ಕಣ್ಣೀರು ಧಾರೆ ಎರೆದು

ನೋಡುವಷ್ಟರೊಳೀತ ರಣಕೆ ಸಾಗಿ
ಮಾಡಿ ಗರ್ಜನೆ ಮೈರಿಗಳನು ಕೂಗಿ

ತಿರುಗಿಸುವ ಖಡ್ಗ ಕೈಚಳಕವೇನು
ಬರುವ ಬಾಣವ ತಡೆವ ಧೈರ್ಯವೇನು

ಗುಂಡುಗಳೆದೆಗೊಟ್ಟು ಕಾದುತ್ತಿಹನು
ರುಂಡುಗಳ ನೀಡಾಡಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿಹನು

ಮನದ ಆಕಾಶ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ ಮೋಡಾ
ಮನುಗುತಿದೆ ಒಳಬೆಂಕಿ ಜ್ವಾಲೆ ಜೋಡಾ

ಕತ್ತಲೆಯು ಮುತ್ತಿರುವ ಝುಂಪಿನಲ್ಲಿ
ತತ್ತರಿಸಿ ಅತ್ತ ಜೋಕಾಲಿಯಲ್ಲಿ

ತೂಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತಿದೆ ಕನಸು
ಸಾಗಿಹನು ರಣದಲ್ಲಿ ಉಬ್ಬಿ ಮನಸು

ಉರಿದುರಿದು ಆರಿರುವ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ
ಅರಳು ಮಲ್ಲಿಗೆಯಂಥ ಬೆಳದಿಂಗಳಲ್ಲಿ

ಹೃದಯದಾಕಾಶದೊಳು ಮೋಡ ಮುಸುಕಿ
ಅದುರಿ ಗದ್ದರಿಸಿ ಮಳೆ ಬಡೆದು ಕುಕ್ಕಿ

ಕೋಲ್ಮಿಂಚು ಅಲ್ಲಿ ಕುಣಿಕುಣಿದು ಮಿಂಚಿ
ಕೀಲುಚ್ಚಿ ಹೋದಂತೆ ಎದೆಯು ಬಿಚ್ಚಿ

ಬಳಗಿದ್ದ ಬಿರುಗಾಳಿ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿ
ತಿಳುವಿನಾ ತೆರೆ ಹರಿದು ಆಜೆ ಅಟ್ಟಿ

ಸ್ವರಮರೆದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ದೇವನಲ್ಲಿ
ಸ್ವರವೇರಿ ಸುಳಿಯುತ್ತಿದೆ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ

ಉಲುಪಿಲ್ಲ ಅಲೆಯಿಲ್ಲ ಜಲವಿಲ್ಲದಲ್ಲಿ
ಅಲೆದೊಂದೆ ತೇಲುತ್ತಿದೆ ರಣಜಲಧಿಯಲ್ಲಿ

ಜೀವನದ ನೌಕೆಯದು ಕೊನೆದಂಡೆಯಲ್ಲಿ
ಸಾವಿನೆದುರಾಡುತ್ತಿದೆ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ

ಎರಡಿಲ್ಲ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆ ಒಂದು
ಎರಡೆಂಬುದರ ಸುಳಿವೆ ಸತ್ತಿತ್ತಿಂದು

ಪ್ರಳಯಾಗ್ನಿ ಪ್ರಳಯ ಜಲ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ನೆಲ ಮುಗಿಲ ತುಂಬಿಬಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ಮಿಸುಗುತ್ತಿದೆ ಮಿಂಚುತ್ತಿದೆ ಆರುವಂತೆ
ಮಿಣಕು ಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಕು ಬೆಳ್ಳಿಯಂತೆ

ಮರಿಸಿಂಹ ಹುರಿಗೊಂಡು ಹಾರುತ್ತಿಹುದು
ತರಗಲೆಯವೊಲು ಸೇನೆ ಉರುಳುತ್ತಿಹುದು

ಕೋಲ್ವಿಂಚು ಸಿಡಿದಂತೆ ಸಿಡಿಲು ಗುಂಡು
ಕೋಲಾಹಲಕೆ ಹೋಯ್ತು ಚದರಿ ದಂಡು

‘ವಿಜಿದ’ನ ಬಿರುಸಾದ ಬಾಣ ಬಂದು
ಮೂಜಗದ ವೀರ ಬಾಲಕನ ಕೊಂದು

ಬಾಣದೊಳು ಪ್ರಾಣಶಿಖೆ ಸೇರಿ ಹಾರಿ
ಕಾಣದೊಲು ಮರೆಯಾಯ್ತು ಶೌರ್ಯದೋರಿ

ಮಿಂಚಿನಾ ಹಿಲ್ಲಾಲ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ
ಮಿಂಚಿದನು ವೀರಮಣಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ

ವೈರಿಗಳಿ ನರ್ಣಿಪರು ವೀರನನ್ನು-
“ಶೌರ್ಯನೇ ಅಗಲಿತೇ ಧರಣಿಯನ್ನು.”

ಕಣ್ಣು ಸಕೆ ಆಯ್ತು ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲ್ಲಿ
ಕಣ್ಣು ಸುಕದಾಯ್ತು ಜಗನ್ನೀಗ ಇಲ್ಲಿ

ಹಸಿವು ನೀರಡಿಕೆಗಳ ಸುಳಿವು ಇಲ್ಲ
ಬಿಸಿಯುಸಿರೆ ಬೀಸುತ್ತಿದೆ ಸುತ್ತಲೆಲ್ಲ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತುತ್ತೂರಿಯೊದಿ ಆತ್ಮಾ
ಮಾತೃಭೂಮಿಯ ಋಣಕೆ ನೀಡಿ ಆತ್ಮಾ

ಚಿಕ್ಕೆಗಳ ಚುಕ್ಕಾಣಿ ಏರಿ ಹಾರಿ
ಚಿಕ್ಕಾತ್ಮ ನಲಿಯುತಿದೆ ಸ್ವರ್ಗಸೇರಿ

ಈರ್ಷ್ಯೇಷಗಳ ನಸು ಸುಳಿವು ಇಲ್ಲ
ಹರುಷವೇ ಬೀರುತಿದೆ ಸುತ್ತಲೆಲ್ಲ

ಮುಕುಟಸಿಂಹಾಸನದ ಪ್ರಶ್ನೆಯುಳಿದು
ಮುಕುತಿರಾಜ್ಯದ ಮಾರ್ಗ ಬೆಳಕು ಹರಿದು

ತೊರೆದ ಅಸು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ
ದೊರೆತಿದ ಸ್ಥಿರಸ್ಥಾನ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ

ವೀರಮರಣದ ಕೀರ್ತಿ ಸಾರುತಿಹುದು
ವೀರಸ್ವರ್ಗದ ಭೇರಿ ಮೊಳಗುತಿಹುದು

ಅಳುತಿಹುದು ರಣಗಾಳಿ ಕೂಗಿಕೂಗಿ
ಉಳಿದವರ ಪಾಡೇನು ತಿರುಗಿಮುರಗಿ

ಸತ್ಯವೇ ಕಂಕಣವು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ
ನಿತ್ಯವೇ ಅಕ್ಷತೆಯು ಅವನ ಶಿರದಲ್ಲಿ

ದಾರವಿಲ್ಲದ ಪಟವು ಹಾರುತಿಹುದು
ಸೂರ್ಯಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ತೋರುತಿಹುದು

ಸುಳಿಗಾಳಿ ಸೊಗವಿಲ್ಲ ಬಿಸಿಯುಸಿರು ಇಲ್ಲ
ಕಳವಳವು ಇಲ್ಲ ಕನವರಿಕೆ ಇಲ್ಲ

ಸಂತಸವು ಇಲ್ಲ ಚಿಂತೆಗಳು ಇಲ್ಲ
ಇಂತು ಆ ಗಳಿಗೆ ಎನೇನು ಇಲ್ಲ.

ಕುದುರೆ ಕಾಲ್ದೆಗೆದು ರಣದಿಂದ ಮರುಳೆ
ಮದುವೆಯಾ ಮನೆಯ ಕಡೆ ಮೋರೆ ಹೊರಳೆ

ಬರುವಾಗ ಅದರೆದೆಯು ಕೆರಳೆ ಕೆರಳೆ
ತಿರುತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದೆ ಹೊರಳೆ ಹೊರಳೆ

ರಣಕಣವು ಆ ಸೃಷ್ಟಿ ಎಲ್ಲ ಇಹುದು
ಭಣಗುಟ್ಟಿ ಭಣಭಣವೆ ತೋರುತಿಹುದು

ಇದ್ದದ್ದು ಇದ್ದಂತೆ ಇರುವುದೆಲ್ಲ
ಇದ್ದೊಬ್ಬ ವೀರನೇ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ.

ಬಯಲು ಬತ್ತಲೆ ಕುದುರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ
ಸುಯಿಲು ಬತ್ತಿತು ಜನಕೆ ಮೋರೆ ಬಾಡಿ

ಗಿಡಗಂಟಿ ಪಶುಪಕ್ಷಿ ಹಲುಬುತಿರಲು
ಒಡಲೆಂಬುದುರಿಯದೇ ಕುದುರೆ ಬರಲು ?

ಧರುಣಿಯೇ ಅಳುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿಹುದು
'ಕರಬಲ'ಕೆ ಕಾರೊಡ್ಡ ಮುಸುಕಿರುವುದು

ರಕ್ತದಲಿ ರಣಭೂಮಿ ನೆನೆದಿರುವುದು
ಚಿತ್ತ ಕಂಬನಿಗಳಲಿ ಮುಳುಗಿರುವುದು

ಅಳುವವರು ಅಳುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ಕಡೆಗೆ
ಉಳಿದವರು ಧ್ಯಾನಿಸುವರೊಂದು ಕಡೆಗೆ

ತನ್ನ ಸುಳಿಸುವ ಹೇಡಿ ಉಳಿದು ಫಲವೆ ?
ತನ್ನ ನೀಡಿದ ಕಲಿಯು ಸಾವು ನಿಜವೆ ?

ಅಳಿವಿಲ್ಲದಾ ಕೀರ್ತಿ ಇಲ್ಲಿ ಅವಗೆ
ಅಳಿವಿಲ್ಲದಾ ರಾಜ್ಯ ಇಲ್ಲಿ ಅವಗೆ

ಅಳಿವಿಗೇ ಅಳುವವರು ಅಳುತ್ತೆ ಇಹರು
ಅಳಿವಿಲ್ಲದುದ ಗಳಿಸಿದವರೆ ನರರು.

— — —

ಅಲಲ! ಇಲ್ಲೇ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ!

ನೀವೇ ಬರುವ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ!

ಕೇವಲ

ಫೋಟೋ ಕಳಿಸಿದರೆ ಸಾಕು.

ದೊಡ್ಡ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸುವೆವು.

ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಶೃಂಗರಿಸುವೆವು.

ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಭಾವಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಜೀವಕಳೆ ಬೀಕೆ?

ನಿಮ್ಮ ಹಿರಿತನದ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕ ಬಣ್ಣದ

ಫೋಟೋ ಬೇಡವೆ?

ತೈಲವರ್ಣದಿಂದ ತಾಳಿಕೆಯ ಕಾಗದದ

ಮೇಲೆ ಬರೆಸುವ ಈ ಚಿತ್ರಗಳು

ತಲೆತಲಾಂತರ ಮಾಡುವು.

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗಾಗಿ ಕೆಳಗಿನ

ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಬರೆಯಿರಿ.

ಕಾಪಸೆ ರೇವಪ್ಪ— ಕಲಾ ಕುಟೀರ, ಹಲಸಂಗಿ

ಪೋ. ಹಲಸಂಗಿ ಜಿ. ವಿಜಪುರ

